

ČESKO: Lže se tak jako nikdy v mém životě, řekla Parlamentním Listům přední filozofka profesorka Anna Hogenová. „Válka se jednoznačně připravuje a lidé se jí tak bojí, že se bojí i přiznat si tuto skutečnost. Nalhávají si, jako tomu bylo už před oběma světovými válkami,“ soudí profesorka.

Paní profesorko, dovoluji položit na začátek jednoduchou otázku. Co se s duší a myšlením našeho národa stalo za poslední tři roky, které změnilo všechno?

Lidé ztratili étos roku 1989, většina se zase bojí nebo je vypočítavá vzhledem ke svému zisku. Mladí příliš rychle zestárlí a jsou většinou stejní jako předešlí. Je to smutné a tragické. Někdy je mi strašně líto těch, kteří položili své životy za trochu spravedlnosti. Lže se tak jako nikdy v mém životě. To nejhorší je, jak se lež přijímá. Nevěřila bych, že je to vůbec možné. Naši mladí už neslyší všechny zvony světa!!!

Lidé v naší zemi jsou znepokojeni válkou a propady životní úrovně. Jak jste řekla v Brně, „dialog je vždycky střetáváním, ve kterém se ze dvou stanovisek musíme setkat u věci, která je základem věcného myšlení“. Jaký podle vás zaujímá současná moc postoj k lidem, kteří chtějí vést dialog stran záležitostí kolem Ukrajiny tak, jak to současná vláda nevyhovuje?

Současná politická moc není jen arogantní a povýšená, je přímo krutá. Je jim úplně jedno, co si o nich myslíme. Střetání je zakázáno. Válka se jednoznačně připravuje a lidé se jí tak bojí, že se bojí i přiznat si tuto skutečnost. Nalhávají si, jako tomu bylo už před oběma světovými válkami.

Abych to rozvinul, vláda sama sebe prohlašuje za strůjce „hodnotové politiky“. V tomto duchu trvá na neomezené zbrojní podpoře Ukrajiny a tvrdém postoji vůči Rusku bez ohledu na ekonomické dopady. Pragmatictější část společnosti si žádá co nejrychlejší řešení konfliktu a vidí jeho počátky v politice USA a EU. Co tento rozpor pro vás zrcadlí?

Někdo v tomto světě, kdo byl vždy na vrcholu politické a ekonomické moci nad planetou, umírá; jinak si neumíme představit takovou míru svévole a naprosté amorality. „Divide et impera!“ To jsou rozpory mezi mladými a starými, muži a ženami, dětmi a jejich rodiči, učiteli a žáky, mezi manželi, mezi představou o sobě, která byla podsunuta marketingovou strategií a taktikou a tím, čím opravdu jsme. Svoboda jako podsunutá nutnost řídí nepřemýšlející jedince a vhání je do houfu, stran, skupin a bublin, kde skrývají svou nejistotu. To je dnešek! Nepřiznaný strach je katalyzátor těchto tendencí.

Analytické myšlení dospělo do svého vrcholu. Výsledkem je zvláštní forma krutosti, která na první pohled vypadá jako modernost, nová doba, chytrá doba, v níž mladí získávají navrch, protože umějí pracovat s preparáty digitality.

Mladá generace, kterou vyučujete, se zpravidla staví na stranu oné tzv. hodnotové politiky vlády. Jak v otázce války, tak zejména v otázce boje s tzv. klimatickou změnou. Dopady na životní úroveň jsou pro ni druhořadé. Čím si to lze vysvětlit?

Je to jednoduché, mladí patří již do digitálního světa, kde neplatí věcné podstaty ale jejich značky, proto nejsou schopní rozlišit pravdu a lež, dobro a zlo, spravedlnost a opak. Žijí ve značkách a značkách těchto značek, nevědí, že nevědí! Tomu pomohlo pragmatické vzdělávání posledních třiceti let!

Trh nemůže rozhodovat o vzdělávání, to se ale stalo a dále to zůstává stejné.

Střední a starší generace, zpravidla postiženější oněmi okamžitými dopady na životní úroveň je mnohdy karikována jako ti, kteří nerozumějí modernímu světu, chtějí se starat jen o své pohodlí, podléhají tzv. dezinformacím a špatně volí. Jde podle vás o běžný jev, nebo o něco nového?

Toto pohrdání starými vzniká nevyhnutelně z toho, že mladá generace nezná celky bez marga, tj. nemá v sobě vhledy, které se rodí (nikoliv konstruuje) jen dlouhým prodléváním v napětí bytostných otázek. Vhledy přicházejí jako blesk, musejí v nás uzrát ve smyslu usebrání (legein, logos). Mladý člověk zná jen jednoduché návody ze sítí i ze škol. To je ta digitální doba, která je z tohoto hlediska naprosto zničující.

Potkat sama sebe alespoň v přiblížení k tomu, čím opravdu jsme, to chce čas, který se nedá urychlovat ve smyslu instantního myšlení.

S Martinou Kociánovou jste na Rádiu Universum dospěla k tomu, že je důležité „pít z vlastního pramene“. Chápu to, prosím, správně tak, že člověk má být věrný sám sobě a udržovat si nezávislé myšlení?

Ano, chápete to správně. Život z vlastního pramene je nejhlubší Patočkova idea, která nesla naděje roku 1989, když jsme stáli na Václavském náměstí. Dnes je to jediná možnost, jak zachránit zbytky spravedlnosti. Tuto možnost zlikvidovaly internetové sítě spolu s univerzitami, které byly velmi rychle instalovány (nikoli založeny) po roce 1989, kde se nepřednášejí dějiny myšlení myšleného, tj. dějiny filozofie, ale jen politická filozofie. Mladá generace neví, že neví, a proto si je jista tím, co chce, je to podvod, za který ti mladí nemohou!

Každopádně, jak nám ono „pití z vlastního pramene“ usnadňuje, či naopak ztěžuje dnešní informační společnost? Sociální sítě, digitální komunikace či média plná návodů, co je správné a nesprávné si myslet?

Pokud se informace o jednotlivých lidech prodávaly do USA, pak se není čemu divit. Kritické myšlení se stalo korektním, tj. řízeným hodnocením, jehož jádrem je nepoznaná a těžko rozeznatelná totalita pro lidi jen s pragmatickým vzděláním. To je hrůza. Jedinou možností je „prokopat se k vlastnímu prameni“, a to je podle filozofie to nejtěžší, proto bylo v Delfách při vstupu napsáno „Gnothi seauton!“ (Poznej sebe samého!).

Poznat to, co je nám nejvlastnější, je to nejtěžší v našem životě. Proč? Protože s tím nejvlastnějším jsme rostli tak, že to nevidíme jako předmět; jsme pro to slepí. K tomu musíme prožít život ve střetáních, která nám teprve k sebepoznání otevřou cestu!!! Už víte, proč machthábrňi milují mladé?

„Střetání je setbou všeho!“

Pravdu nestačí jen znát, musíme ji milovat a to druhé se u počítače nezíská!

~~~

Zdroj:

<https://cz24.news/profesorka-anna-hogenova-valka-se-pripravuje-lze-se-tak-jako-nikdy-v-mem-zivote>

Sdílet